

Arrest

nr. 133 557 van 20 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. RODRIGUEZ, die loco advocaat P. BURNET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Oekraïense staatsburgerschap te bezitten en van Oekraïense origine te zijn. U bent geboren in Kovel (Oekraïne) waar u ook verbleef. U bent getrouwd met M. T. (O.V. X). Uit een vorig huwelijk heeft u een minderjarige zoon: D. Z. (O.V. X).

In 2008 vertrok u met uw toenmalige partner M. T. naar Rusland omdat u in eigen land werd bedreigd, aangerand en aangevallen door uw ex-man O. Z. (met wie u twee kinderen heeft: D. en P.) en diens vader. Twee maanden later keerde u terug naar Oekraïne. Na nieuwe problemen vanwege uw ex-

man vluchtte u in 2009 met uw partner M. naar Europa. U vroeg asiel aan in Oostenrijk en Zwitserland. In de zomer van 2010 keerde u echter terug naar Oekraïne. Drie maanden later vertrokken u en uw partner M. weer naar Europa. Jullie vroeger er asiel aan in Oostenrijk en Duitsland. Omdat uw schoonmoeder (de moeder van M.I) ondertussen een hersenbloeding had gekregen door toedoen van uw belagers, keerde u in februari 2011 opnieuw terug naar Oekraïne. U huurde een appartement in Kiev. Als u daar op een dag bijna opnieuw ontvoerd wordt, verlaat u het land wederom.

Op 17 augustus 2011 vroeg u samen met uw huidige man M. voor de eerste maal asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam hieromtrent echter een technische weigering op 8 september 2011 omdat u geen gevolg gaf aan een oproeping van deze instantie en werd uw asielaanvraag bijgevolg als onontvankelijk beschouwd. U diende vervolgens een asielaanvraag in bij de Nederlandse autoriteiten, maar aangezien u eerst in België asiel had aangevraagd, werd u teruggestuurd naar België. Op 5 juli 2012 dienden u en uw man M. een tweede asielaanvraag in in België. Het Commissariaat-generaal (CGVS) besloot deze aanvraag op 29 maart 2013 echter met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 6 september 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) in beroep bevestigd.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u, alleen, een derde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 22 juli 2014. In het kader van deze aanvraag verklaart u nog steeds niet naar uw land te kunnen terugkeren omwille van de problemen die u reeds in uw vorige asielaanvraag had uiteengezet, i.e. de bedreigingen en het fysieke geweld vanwege uw voormalige man O. Z. en zijn vader. Zij hadden u in Oekraïne reeds ontvoerd, mishandeld en verplicht tot prostitutie. Ook uw huidige man M. was door hen ontvoerd en mishandeld. Bovendien hadden uw belagers uw twee kinderen afgenomen die u met O. had (i.e. D. en P. Z.). Uw zoon D. slaagde erin te ontsnappen van uw ex-man en kon uw zus terugvinden in de stad Kovel. Zij regelde zijn vlucht naar België waar hij op 17 juli 2014 toekwam. Uw andere zoon P. is nog steeds bij uw ex-man in Oekraïne.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een kopie van de geboortakte van uw zoon D. en een kopie van een Oekraïens vonnis inzake het hoederecht van uw kinderen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, nl. de bedreigingen en het fysieke geweld die u in Oekraïne te verduren kreeg van uw voormalige man O. Z. en zijn vader; zij hadden ook uw twee kinderen afgenomen die u met O. had (i.e. D. en P. Z.). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken (zo werd geoordeeld dat uw herhaaldelijke terugreizen naar Oekraïne de door u verklaarde vrees fundamenteel ondermijnende; werden er discrepanties gevonden tussen uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties en die bij de Oostenrijkse waar u eerder een asielaanvraag had ingediend; werden er tegenstrijdigheden gevonden tussen uw verklaringen en die van uw partner M. tijdens jullie gehoor op het CGVS en tussen uw opeenvolgende verklaringen bij de verschillende Belgische asielinstanties; werd er geoordeeld dat u uw volledige medewerking aan de asielprocedure niet verleend heeft en werd er opgemerkt dat noch u noch uw partner enig begin van bewijs voorlegde wat betreft jullie identiteit). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Tegen deze beslissing van de RVV diende u geen cassatieberoep in bij de Raad van State (RvS). Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt. Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet (i.e. uw verklaringen dat uw problemen nog steeds actueel zijn, dat u nog steeds wordt gezocht door uw voormalige echtgenoot en

voormalige schoonvader, dat ze u en uw huidige partner reeds mishandeld, ontvoerd en bedreigd hadden en dat u vreest door hen vermoord te worden, verklaring 3de AA 18.09.2014 vragen 15 & 18), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Ook de documenten die u neerlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag, wijzigen niets aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. De geboorteakte van uw zoon D. (document 1) bevat immers louter gegevens over zijn identiteit, die hier niet betwist wordt. Het vonnis van de rechtbank van Kovel dd. 3 april 2008 (document 2) gaat volgens u over het feit dat u werd ontzet uit het ouderlijk gezag over uw twee zonen en dit gezag aan uw voormalige echtgenoot werd toegewezen (verklaring 3de AA 18.09.2014 vraag 17). U voegde hieraan toe dat in de beslissing staat dat u niet opdaagde tijdens de zitting en geen pogingen ondernam om uw kinderen te zien. Uit dit document kan echter niet afgeleid worden dat u de door u tijdens uw vorige asielaanvraag aangehaalde problemen met uw ex-man en diens vader (ontvoering, mishandeling en gedwongen prostitutie) zou hebben gekend, dit in tegenstelling tot wat u beweert (verklaring 3de AA 18.09.2014 vraag 17).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Wat betreft een mogelijke verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet kan worden gekwalificeerd als een nieuw element dat op zich de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke. Wat betreft de algemene veiligheidssituatie beschikt de Commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge, doch kan gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) duidelijk worden vastgesteld dat de actuele situatie in Volya-Kovelska (Kovel, regio Volhynski) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden beschouwd als een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 62 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 30 september 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

2.3. Aan de basis van haar derde asielaanvraag herneemt verzoekster vooreerst dezelfde elementen die zij reeds bij haar eerste en tweede asielaanvraag had aangebracht. Meer bepaald verklaart verzoekster in het kader van huidige asielaanvraag nog steeds niet naar haar land te kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij reeds in haar vorige asielaanvraag had uiteengezet, met name de bedreigingen en het fysieke geweld vanwege haar voormalige man O. Z. en zijn vader. Verzoeksters vorige asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ongeloofwaardig bevonden. Deze laatste beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest 109.271 van 6 september 2013.

Verzoekster diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

Verzoekster beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift ook

nog op de volgende nieuwe elementen: (i) een kopie van de geboorteakte van haar zoon D., (ii) een kopie van een Oekraïens vonnis inzake het hoederecht van haar kinderen alsook (iii) de vaststelling dat de veiligheidssituatie en mensenrechtenschendingen sinds enkele maanden problematisch zijn. Ter staving hiervan brengt zij een reisadvies inzake Oekraïne en een aantal rapporten en artikelen bij.

Over de door verzoekster aangebrachte stukken (een kopie van de geboorteakte van haar zoon D. en een kopie van een Oekraïens vonnis inzake het hoederecht van haar kinderen) stelt de bestreden beslissing met recht: *“De geboorteakte van uw zoon D. (document 1) bevat immers louter gegevens over zijn identiteit, die hier niet betwist wordt. Het vonnis van de rechtbank van Kovel dd. 3 april 2008 (document 2) gaat volgens u over het feit dat u werd ontzet uit het ouderlijk gezag over uw twee zonen en dit gezag aan uw voormalige echtgenoot werd toegewezen (verklaring 3de AA 18.09.2014 vraag 17). U voegde hieraan toe dat in de beslissing staat dat u niet opdaagde tijdens de zitting en geen pogingen ondernam om uw kinderen te zien. Uit dit document kan echter niet afgeleid worden dat u de door u tijdens uw vorige asielaanvraag aangehaalde problemen met uw ex-man en diens vader (ontvoering, mishandeling en gedwongen prostitutie) zou hebben gekend, dit in tegenstelling tot wat u beweert (verklaring 3de AA 18.09.2014 vraag 17).”* Dit motief wordt niet betwist door de verzoekende partij en wordt derhalve onverkort door de Raad overgenomen.

Met betrekking tot de actuele situatie in Oekraïne betoogt verzoekster dat het veiligheidsniveau er nog steeds zorgwekkend is, dat het gevaar voor aanslagen en individuele acties zich duidelijk manifesteerden gedurende verzoeksters hangende asielprocedure, dat het politieke conflict, mensenrechtenschendingen, bedreigingen en terrorisme er nog steeds gangbare kost zijn, dat verzoekster vreest vervolgd te worden en slachtoffer te worden van de talrijke veiligheidsincidenten in haar land zonder te kunnen rekenen op effectieve bescherming van plaatselijke overheden, dat verzoekster dient beschouwd te worden als “réfugié sur place” aangezien het conflict is ontstaan na haar vertrek, dat rekening houdend met de verschillende persartikels neergelegd bij het verzoekschrift die getuigen dat geweld woedt in Oekraïne en ingevolge de verhoging van het aantal incidenten, het niveau van het geweld van een dergelijke intensiteit is dat elke persoon er het gevaar loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, en dat aangezien verzoekster sedert 2011 ononderbroken in België verblijft de vraag moet gesteld worden waar verzoekster naar zou terugkeren, meer bepaald waar zij na jarenlange afwezigheid zou verblijven rekening houdend met huisvesting, opvangnetwerk, financiële situatie enz.

Dienaangaande stelde de bestreden beslissing vooreerst met recht vast: *“Wat betreft een mogelijke verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet kan worden gekwalificeerd als een nieuw element dat op zich de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke. Wat betreft de algemene veiligheidssituatie beschikt de Commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge, doch kan gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) duidelijk worden vastgesteld dat de actuele situatie in Volya-Kovelska (Kovel, regio Volhynski) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden beschouwd als een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”*

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt inderdaad dat de specifieke situatie in Volya-Kovelska (Kovel, regio Volhynski) niet van die aard is dat deze kan gelijkgesteld worden met een situatie zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Blijkens deze informatie was er in augustus 2014 sprake van intimidatie, en aanvallen op eigendommen gepleegd door de Oekraïense

nationalisten ten overstaan van enkele leden van een pro-Russische organisatie en heeft CEDOCA geen informatie kunnen terugvinden over gewelddadige incidenten in de provincie die in verband staan met de actuele politieke situatie in Oekraïne. Verzoeker brengt een aantal artikelen bij over de situatie in Donetsk en Loehansk maar geen concrete informatie over Volya-Kovelska. Het reisadvies van de Rijksoverheid is irrelevant daar het niet slaat op verzoeksters concrete situatie doch slechts bedoeld is om een situatieschets te geven voor bezoekers van Oekraïne. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat de informatie van het Commissariaat-generaal achterhaald of onjuist zou zijn.

Waar verzoekster ten slotte nog stelt dat niet is onderzocht in welke mate zij in geval van een terugkeer over voldoende opvangmogelijkheden beschikt aangezien zij al sedert 2011 ononderbroken verblijft in België stelt de Raad vast dat uit haar verklaringen blijkt dat verzoekster vertrokken is uit Oekraïne in 2008, zij er sedertdien verschillende malen terugkeerde en er nog familie heeft. Dat het hoe dan ook aan verzoekster is om aan te tonen dat zij in geval van een terugkeer naar haar herkomstland in een situatie zal terechtkomen waarbij er een risico bestaat dat zij zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, *quod non in casu*.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekster in geval van een terugkeer naar haar land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zal moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER